

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๗๓/๒๕๕๘

เรื่อง แนวปฏิบัติทางบัญชีสำหรับการวัดมูลค่าและรับรู้รายการของพืชเพื่อการให้ผลผลิต

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๔๒ (๓/๒๕๕๘) เมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้แนวปฏิบัติทางบัญชีสำหรับการวัดมูลค่าและรับรู้รายการของพืชเพื่อการให้ผลผลิต ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

แนวปฏิบัติทางบัญชีสำหรับการวัดมูลค่าและรับรู้รายการของพืชเพื่อการให้ผลผลิต

สืบเนื่องจากคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม และมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงล่าสุดในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 (Bound Volume 2016 Consolidated without early application) เพื่อลดปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับพืชเพื่อการให้ผลผลิต (Bearer Plant) ซึ่งมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ในระดับสากลในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 อย่างไรก็ตาม สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีแผนที่จะนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับปรับปรุงที่ล่าสุดในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2557 (Bound Volume 2015 Consolidated without early application) มาบังคับใช้ในประเทศไทยในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 ซึ่งมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวยังไม่มีข้อผ่อนปรนของการวัดมูลค่าและรับรู้รายการของพืชเพื่อการให้ผลผลิต จึงอาจส่งผลให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

ดังนั้น สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ จึงได้มีการออกประกาศให้ใช้แนวปฏิบัติการวัดมูลค่าและรับรู้รายการของพืชเพื่อการให้ผลผลิต เพื่อต้องการลดปัญหาในทางปฏิบัติ ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม และมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่ล่าสุดในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 (Bound Volume 2016 Consolidated without early application) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อ 1 กำหนดคำนิยาม และรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับพืชเพื่อการให้ผลผลิต (Bearer Plant) ไว้ดังนี้

1.1 พืชเพื่อการให้ผลผลิต หมายถึง พืชที่มีชีวิตซึ่ง

1.1.1 ใช้ในกระบวนการผลิตหรือเพื่อจัดหาซึ่งผลิตผลทางการเกษตร

1.1.2 คาดว่าจะให้ผลผลิตมากกว่าหนึ่งรอบระยะเวลา และ

1.1.3 มีความเป็นไปได้ที่ยากยิ่งที่จะขายเป็นผลิตผลทางการเกษตร เว้นแต่การขายเศษซากที่เป็นผลพลอยได้

ตัวอย่างพืชเพื่อการให้ผลผลิต เช่น พุ่มชา ต้นองุ่น ปาล์มน้ำมัน และต้นยางพาราที่ปลูกเพื่อกรีดน้ำยาง

1.2 ต่อไปนี้ไม่ใช่พืชเพื่อการให้ผลผลิต

1.2.1 พืชที่ปลูกเพื่อเก็บเกี่ยวเป็นผลิตผลทางการเกษตร (ตัวอย่างเช่น ต้นไม้ที่ปลูกเพื่อทำไม้แปรรูป)

1.2.2 พืชที่ปลูกเพื่อผลิตผลิตผลทางการเกษตรที่อย่างน้อยมีความเป็นไปได้มากกว่าความเป็นไปได้ที่ยากยิ่ง ว่ากิจการจะเก็บเกี่ยวและขายพืชนั้นเป็นผลิตผลทางการเกษตรมากกว่าจะขายเศษซากที่เป็นผลพลอยได้ (ตัวอย่างเช่น ต้นไม้ที่ปลูกเพื่อเก็บเกี่ยวทั้งผลไม้และทำไม้แปรรูป) และ

1.2.3 พืชล้มลุก (ตัวอย่างเช่น ข้าวโพด และข้าวสาลี)

- 1.3 พืชเพื่อการให้ผลผลิตที่ไม่สามารถให้ผลผลิตได้อีกต่อไปอาจถูกโค่นลงและขายเป็นเศษซาก ตัวอย่างเช่น เพื่อใช้เป็นฟืน การขายเศษซากที่เป็นผลพลอยได้ดังกล่าวไม่เป็นการห้าม การที่พืชนั้นจะเป็นไปตามค่านิยมของพืชเพื่อการให้ผลผลิต
 - 1.4 ผลผลิตที่เจริญเติบโตจากพืชเพื่อการให้ผลผลิตถือเป็นสินทรัพย์ชีวภาพ (ดูมาตรฐาน การบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม (เมื่อมีการประกาศใช้)) ตัวอย่างเช่น ใบชา องุ่น ผล ฝรั่ง และน้ำยาง
- ข้อ 2 กิจการต้องถือปฏิบัติเกี่ยวกับการรับรู้และวัดมูลค่าของพืชเพื่อการให้ผลผลิตทั้งที่ยังไม่พร้อมให้ ผลผลิต (immature bearer plant) และที่พร้อมให้ผลผลิต (mature bearer plant) ตามข้อกำหนด ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- ข้อ 3 การรับรู้รายการและวัดมูลค่าของผลผลิตที่เจริญเติบโตจากพืชเพื่อการให้ผลผลิตดังกล่าวให้ปฏิบัติ ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม (เมื่อมีการประกาศใช้)
- ข้อ 4 กิจการต้องถือปฏิบัติเกี่ยวกับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับพืชเพื่อการให้ผลผลิต ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การบัญชีสำหรับ เงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
- ข้อ 5 แนวปฏิบัติทางบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลัง วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 เป็นต้นไป